

Передплата

на «РУСЛАНА» виносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о год. 6-й пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 5
ул. Ліндого. — Експедиція
місцева в Агенції Соколовського
в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застережене. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дики і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Junctim в угодівім субкомітеті.

Способи, яких обструкційна лівниця уживає до побороеня теперішнього правительства, вже так сказати-б, усталили ся і з ними числить ся ті круги, котрим повірений рішаючий вплив на діла державні. З одної сторони лівниця своїми річевими дебатами і поправками хоче припізнити цілу парламентарну роботу, з другої-ж через прихильну собі прасу дискредитувати перед виборцями послів правий, через тенденційне і невірне осьвітлюванє фактів і парламентарних подій. Найвиразнійше виступила ся тактика по випадках в угодівім субкомітеті при внесеню Кайзера, щоби увести до торговельного трактату junctim з квотою у ставною.

Ціль такої подвійної тактики може бути двояка. Або лівниця бажає, щоби угода дійшла до кінця, однак при тім хоче використати голосованє правий до підкопаня її популярности, або також має замір, під покривкою ніби то річевих внесень, повалити цілу угоду.

Ся друга альтернатива видаєсь правдоподібнійшою. Зі статей, які оноді замістила Montags-Presse і відтак N. W. Tagblatt виходить се аж надто ясно. N. W. Tagblatt дає пізнати, що внесенє Кайзера про junctim вийшло зі спільної наради, бо там виразно бесіда про те, що Кайзерови поручено се внесенє. Се відслоненє закулісової тайни потверджує цілком рішучо деструктивні наміри лівниці. Бо коли лівниця заключенє торговельного трактату хоче зробити зависимим від ухвали иньшої устави, про котру знає на певно, що на час не може бути ухваленою, то без сумніву бажає розбити цілу угоду під покривкою річевих дебат.

Також і вірноконституційна шляхта,

між котрою є багато мужів, що уважають себе укваліфікованими кермувати справами держави, бере дальшеучасть в тій деструктивній роботі, що замість безвзглядної обструкції, приоділа тепер легальну ризу «нової тактики». Виявило ся те з нагоди піднесеня згаданого junctim.

З угорської сторони Pester Lloyd доказує, що junctim межи митовим і торговельним трактатом а квотою не існувало ніколи і по мисли прагматичної санкції і опертого на тій санкції 12 арт. устави з року 1867 навіть не може існувати. Junctim не

від з мита, як до мита, а митовий трактат, має ужити ся на спільні видатки, отже передовсім має потрутити ся від загальної суми тих видатків. Розуміє ся, що ся постанова могла увійти в жите лише о стілько, о скільки торговельно-митовий трактат межи обома державами дійсно існував. Тому річ проста, що послідний параграф квотової устави орікав, що сей закон входить в жите рівночасно з тамтим трактатом. Бо коли-б трактату не було, то і не було би спільних, митових доходів, що мали потрутити ся від суми спільних видатків, які в цілости мусіло би ся покрити після квотового закону. Про того рода junctim, про яке тепер говорять, не було отже тоді бесіди. Ніхто на Угорщині — пише Pester Lloyd — не заперчує австрійському правительству права, предложити торговельно-митовий трактат до санкції лише рівночасно з квотою уставною, але жаден угорський парламент не згодить ся на лученє торговельно-митового трактату з квотою і на жаданє, щоби Угорщина вже мовби за саме заключенє того трактату з гори обовязувала ся до висшої квоти.

Рада державна.

По зголошеню цілого ряду внесень і інтерпеляцій і по бесіді пос. Дашинського в справі своїх закидів против Вольфа, приступлено з порядку дневного до дальшої розправи над внесенем о обжалованє гр. К. Баденього за листопадові події в парламенті.

Перший забрав голос в тій справі пос. Бернер (соціал) і порівнював Баденього з Люккенієм, приписуючи б. президентови міністрів далеко більші гріхи, ніж убийникови-анархістове. Відтак звернув ся до Молодочехів, стараючи ся переконати їх, що в союзі з демократичними елементами, були би osiąгнули такі самі права для свого народу, а не були би потребували коритись перед галицькими і чеськими феодалами, та своїм добрим іменем покривати їх гріхи.

Відтак промовляли пп. Целер і Менґер, сей послідний дуже дошкульно і обиджаючи для гр. Баденього. Заповів, що коли-б правия тепер переголосувала внесенє на обжалованє Баденього, бесідник буде ставити се внесенє при кожній, можливій нагоді.

Підчас бесіди пос. Менґера лівниця запримітила, що при неприсутности багато послів правий, они становлять фактичну більшість в палаті. Тому вплинули на дальших бесідників своїх сторонниць, щоби вичеркнули себе зі спису.

Президент палати заявив по бесіді Менґера, о год. 3 попол., що перериває розправу і заряджає дальший хід розправи над наглими внесеннями в справі державної помочи для населеня, діткненого елементарними шкодами. На те підняв ся страшений крик. Против президії підносять лайку і всякі закиди: жадають, щоби президент запитав палату, чи годить ся на таке поступованє.

Президент заряджає голосованє. В сали нема майже всіх членів католицького сторонництва народного, котре власне відбуває засіданє в своїм клубовім льокалі.

Жите — Сон.

(Спомин з молодих літ.)

Мій Боже! Так коротко живе на землі, а так багато місць освятилось своїми гадками. В який куток молодечого віку глянеш, там відкривають ся сліди твого побуту. От — хотай би і нині: витягаєш свій записник і перекидаєш картками, якби вертував картки свого житя. А вже ті картки що найбільше оживляють те, що ми вже може давно призабули.

Пригадую собі добре на ню, свою товаришку молодих літ. Та цвітка блідорожева, що лежить тепер сама бліда і суха — оживляє і витягає якби силою назад те, що память закинула в найскритіший свій закуток.

* * *

Ми виховувались від наймолодших літ разом і можна-б сказати, що жилисьмо одними ідеями, бо в наші серця впоювано одні засади і понятя. Як два пупінки, що виростають з одної галузки і розцвітають ся під одними лучами сонця одною красою і прибирають одні відтінки, підросали і ми під однаковими услівя-

ми, скріплюючись заєдно в своїй вірі, в дитинній любові і молодечій надії.

Тоді чулисьмо ся, якби сповними із собою і відчувалисьмо потребу взаємного належа-ня до себе. Наші душі бажали всюди тільки краси і невинности, добра і тишини і ми дивили ся в те бурливе і каламутне жите міста, якби в якусь для нас чужу і до нас не належачу часть світа. І коли другі вищували собі приємности в збиточних забавах, то ми заєдно шукали її в книжках, котрих мали достатком.

Так було у місті, где її родичі мешкали, а у котрих я стояв на станції. А коли прийшли вакації, ті від року до року з нетерпачкою вижидані вакації, то їхалисьмо знова всі разом на село — до моїх родичів.

Тут починалось инакше жите.

Доперва тутечка поміж полями мережаніми синими блаватами і маком червоним, на сіножатах завітчанних ріжнородним зілем, в лісах заселених Божими співачками, на ставі і ріці, — почувалисьмо ся свобіднійшими і веселішими, почувалисьмо, як під свіжим і чистим подувом природи ставали і наші душі якби свівійшими і чистішими.

Тут було нам добре.

Та природа ціла була освячена тисячами

споминів, що з року на рік збільшались: а давнійші ставали для нас якби святими.

Не диво проте, що ми приїхавши на село, не могли находитись і набігатись по всіх усядах і не могли натішитись нашими торічними добрими знакомими. Як сердечно витали ми того могучого дуба, що стояв на краю ліса, якби на сторожі повірених его опіці ялиць. А біля него муравалисько — вічно оживлене тисячами тисячий комахок, з котрих кожда ішла своєю дорогою, за своїм ділом і здавалась нам говорити:

— Ось так і вам прийдесть працювати! Беріть собі з мене примір!

А цікаві вивірки збігали з ялиць і дубів нам назустріч і здавались запрашати нас до себе в гостину — на лусканці. Лісні жовни переставали на хвилину випукувати і зглядались з галузок на нас, — своїх знайомих вакаційних. Пчоли, що пильно літали від цвіту до цвіту запашистої гречки, гуділи — витали нас:

— Здорові були, діточки, здорові! Бавте ся! Бавте! Час молодости борзо мине!

Коли зайшли ми ген-ген, аж на сіножати і там разом з мужиками накладали сіно на фіру, а опісля самі засіли посеред тої висхлої і пахучої конюшини, вики і травки, то нам видавалось, що тая їзда цілком правно нам належить ся — бо і ми працювали!

В хвили, коли секретар починає обчислювати голоси, опозиція становить дійсно більшість палати. Тимчасом під час обчислювання входить до сали міністер Дінаві а за ним всі члени католицького, народного сторонництва.

На лівниці зриває ся нова буря. Кричать, щоби замкнути двері, не впускати прибуваючих, називають се обманством, мантіїством!

Секретар Горжіса вертає ще раз до центра, щоби обчислити членів католицького народного сторонництва, котрі під час того заняли свої місця. Против того повстає новий, галасливий протест лівниці. Вже раз обчислено! — кричать. — Мантіїство! Товариство шахраїв! Мимо того обчислювання іде даліше і виказує 154 голоси за пропозицією віцепрезидента Феріанчіца, щоби перервати розправу, против 152 голосів лівниці.

Сей вислід дає причину до нового крику і гамору. Налягають на президента, щоби ще раз перевів голосоване, однак він заявляє рішучо, що справу вважає за маловажну, щоби тратити на ню час.

Відтак полагодила палата кілька наглих внесень в справі державної помочи для населення, діткненого елементарними шкодами і переказала їх бюджетовій комісії. На тім перервано розправу.

Слідуюче засіданє нині, в четвер.

Вісти політичні.

Конференція для поборюваня анархізму збере ся в Римі на запросини італійського правительства. Перед конференцією збере ся італійський парламент, в котрім президент кабінету вияснить причини, за для котрих італійське правительство уважало прямо за свій обовязок взяти в тій справі ініціативу. Начальник правительства має звернути увагу на ту обставину, що в анархістичній роботі найбільше беруть участь Італійці, найстрашніші анархісти походили з Італії і через те на Італії найбільше тяжить обовязок давання анархізму. В Римі роблять вже приготавлення на прийняте членів конференції. Префект і квестор поліції заняті приміненем всіх средств осторожности, щоби під час нарад конференції не було ніяких несподіванок зі сторони анархістів. Служба безпеченства в палаті, в котрій конференція збере ся і в околиці палати в повнім руху. Всі пивниці палати докладно переглянено і устанавлено обсервацийну службу так в середині, як і вні палати. Окрім того заряджено всяку осторожність для охорони прибуваючих до Риму делегатів конференції. Міністер заграничних справ Каневаро видасть бенкет для делегатів держав.

В успіх мирової, іспансько-американської конференції, що веде переговори в Парижі, вже не вірить ніхто. Обі сторони обстають рішучо на своїх становищах взглядом филиппинських островів. Теперішній результат виборів до кон-

гресу Сполучених Держав доказує до якої степені цілий край опанувала воєнна горячка і охота заборчої політики. Сей напрям найшов вже собі і назву в бесіді янкесів: «імперіалізм». В будучім парламенті жадне з головних сторонництва, ані республікани, ані демократи не будуть мали достаточного числа голосів, щоби перевести ухвали виключно партийні, але кожної хвилі найде ся в кожній партії значна більшість для підпертя «імперіальних» предложень. Богато демократичних кандидатів вибрано з тим вказом, щоби голосували за прилученем Филиппин до Сполучених Держав, за утворенем могутчої флотії і значним побільшенем сталої армії — хотай се впрост противне демократичній ідеї. Шовіністична праса накликає раз-пораз, що задачею Америки є принести світові свободу і культуру і в тій цілі вигаратати до спілки з Англією цілий світ, а в першій лінії тиранські європейські держави.

Новинки.

— **Комітет для введеня в жите краєвого Союзу кредитового у Львові** просить нас пригадати всім нашим читачам, щоби чим скорше приступили в члени того дуже пожиточного Товариства, котре має на цілі з'організувати у нас всю роботу економічну в користь свого народу, і надсилали свої уділи і вписове для краєвого Союзу кредитового на руки Товариства «Дністер» у Львові. Уділ членській виносить 25 зр., вписове 1 зр.

— **Товариство будови руско-народного театру** імени Івана Котляревського у Львові засновалось на основі рескрипту ц. к. Міністерства справ внутрішніх з дня 9. марта 1898 ч. 6600. Комітет основателів Товариства уконститував ся, вибираючи на голову п. Ілька Яремкевича, а на скарбника і секретаря п. Василя Мороза. Місячна вкладка членська виносить 20 гелерів, вписового нема. До сего часу вписалось до Товариства 64 членів. Вписуватись в члени можна у голови комітету основателів у Львові, уліця Личаківська ч. 22, I. поверх, двері ч. 7 щоденно від години 4 до 6 вечером. Загальні збори Товариства відбудуть ся 4. грудня с. р., котрі оповістять ся особною відозвою. Львів, 15. падолиста 1898. — *Іл. Яремкевич, Василь Мороз.*

— **Порт в Галичині.** Над Вислою, в околиці Надбережя в пов. тарноберескім, має повстати за старанем правительства торговельний порт. Комісія, зложена з делегатів міністерства, намістництва і краківської палати торговельної оглянула вже місце і узнала найвідповіднішим місцем до заложеня порту на границі громади Надбережя і Зарікового; звідтам буде легка комунікація з російським урядом митовим і близько до порту, котрий має стати на території російській, на противнім березі Висли.

— **Політичний галасник.** Щоби дати доказ, що Вольф є справді політичним галасником, наводять ческі дневники, кілька гроша, коли, котре місто, інституція або «велико-німецький патріот» єму виплатили. І так: від міста Комотова, Трутнова, Ліберця, Хебу і Райхенберга одержав по 4, 6 до 8 тисяч зр. За промову в Най-

тітшайн одержав 1000 зр., іменно: фабрикант Рікер дав 600 зр., а жидівська фірма Вайс і Роттер заплатила 400 зр. і т. д. І най хто нині скаже, що пос. Вольф не є політичним галасником!

— **Розправа о шпівство** відбула ся минувшого тиждня в Перемишлі против барона Мурмана, котрого придержано в літі в однім перемискім форті в хвили, як знімав пляни. Барона Мурмана засуджено на вісім місяців тяжкої вязниці. Обжалований прийняв засуд.

— **Зима 1898/99.** На днях оголосив Рудольф Фальб свої прогнози на першу половину надходячого року. Після него зима буде така. Грудень: Перша половина суха, температура низша від нормальної; в другій половині місяця температура підноситься ся і наступають великі сніжні опади. Січень: Богаті сніжні опади, температура зразу низька, відтак підноситься ся. Лютий: Перша половина дуже холодна, потім наглий зворот; около 10 го можна ожидать сьвітляних явищ північної зорі. Марець: З початку дуже холодно, під кінець тепло, сніг.

— **Арештованя в Росії.** Послїдніми днями увязнено п'ятнадцять студентів нововідкритої політехніки в Варшаві. Сензацийні увязнення відбули ся також в Пулавах (Новій Александрії) де находять ся переважно Росіяни. Перед кількома днями прибув там просто з Петербурга відділ жандармів з офіціром на чолі. До поміччї покликани війско. Жовніри з багнетами окружили всі доми замешкані студентами, а жандарми почали ревідувати і арештувати. Увязнено десятиох студентів і відділ жандармів забрав їх з собою на залізницю. Ніхто не знає, куди їх повезено. Всі арештовані є Росіяни. Із заряджених средств осторожности можна догадувати ся, що петербурска жандармерія трафила на слід якогось грізного заговору, котрого одна філія мусіла находити ся в Пулавах.

— **Нинішнє будівництво.** В Моравській Остраві завалив ся перед кількома днями ново побудований шкільний будинок. Страшний гук викликав несказаний переполох в сусіднім старім будинку шкільнім, де саме в тім часі відбувала ся в п'ятох класах наука. Можна собі уявити, що за нещастє стало-б ся, наколи-б катастрофа наступила була кілька днів пізнійше, бо від слідуючого дня мали науки розпочати ся в новім будинку. Сотки дітей були-б упали жертвою. Будинок сей виставили архітекти Керн і Блюм з Опави, але показує ся, що они не мають щастя до будівництва, бо при однім костелі, побудованім ними в Полянці, завалила ся вежа, а так само побудований ними костел в Острові туйтуй що не розсипить в румовище.

— **Капелюхи подорожують.** Клуб австрійських фабрикантів капелюхів ухвалив оноді у Відні підвищити ціну повсятних капелюхів, бо подорожів сирій матеріал до їх виробу. Хороша вість, ані слова; капелюхи і без того були вже занадто дорогі!

— **Бідний мільонер.** Княгиня Рошфукаль-Бісачія є одною з найревнійших філантропок у Франції. Нема добродійного товариства, котрого би княгиня не підпирала. Очевидно знакомі тої пані мусять заєдно платити на цілі, які княгиня підпирала. Сими днями парискі пані устроїли великий концерт на добродійні цілі. Білетів на той концерт не продавано, лише порозсилали їх між самих найбогатіших людей з застереженням, що в часі концерту будуть збирати ся датки на добродійні цілі. Між пншними прибув на концерт звисний скупар мільонер В. По кожній точці програми обходила пані дому гостей, а за нею постунав льокай з тацею в руці. Вкінці

В хаті, на веранді засідалисьмо до вечери. Звідти могли бачити, як повертав товар і череди овець домів, тут мож було приглядати ся, як заходять ся газдині по хатах, що ладили вечеру родині і своїй товарині. Тут долітала тужлива сопілка якогось домородного музика — тут можна було побачити, як небо вкривалось нечисленими зірками і як ніч тепла, літна, приємна над матір-землею залягала і природу вкладала до сну.

Наші молоді душі провадили посеред того життя сільського, свободного, чистого, свою розмову про щастє. І ми, хотай малі, малисьмо вже свої ідеали, котрі бажалисьмо колись ввести в жите. І ми, хотай дрібненькими руками, сягалисьмо до зірок на небі, бо там гадалисьмо щастє наше знайти. А хтож знає, чи єго там і нема, бо чогож би ті зірки до нас людей всміхались заєдно і так приманьчиво моргали?... * * *

Гей, гей! — Мій Ти Боже! Як то борзо ми нає жите! Недавно, сказавбись вчєра, виїшов

з дома, з під опіки родичів, а вже став журити ся про те, щоби мати колись з чого жити, та ще й других жити. А прецінь, коли обернеш ся, поглянеш в сад, на ту дорогу, котру перейшов, бачиш тільки споминів, що і мимохіть застановитись прийде ся нераз тобі, коли і где і як ти їх там лишив, а то не тільки лишив, а таки заціпив і огрів їх своїм серцем і своїми гадками.

І коли знова розпорнаєш свою память, подибаєш там неодна, над чим пристановити ся мусиш і спитати себе самого: було се в сві чи на яві?

І я витягнув нині свій малий записник, глянув — цвїтка засушена. Я і призабув на ню. А вона, хотай сама бліда і суха, будить живі спомини в моїй душі і где торкнеш, там відозвесь відповідний звук, а на той — звук другий, третій, — десятій, і чим довше гляджу в памяти, серци, душі, тим виразнійше стає передімною молодість моя, така ще сьвіжа і жива, якби вона що йно вчєра минула.

А однак се вже мусить бути троха даль-

ше, бо вже і тої поміж живими нема, котра ту цвїтку дала на памятку, коли ми ще жили так, якби вічно мали жити і щастє з зірок доконче мусіли зтягнути.

То давно мусіло бути.

Минуло.

Нині межи нами просторонь велика — велика.

Сказав бись навіть, що се сон був тільки, ся твоя молодість, коли-б не ті спомини, котрі впевняють тебе, що се була дійстність.

Так, се була ясна, сьвітла дійстність.

Доперва тепер зачав ся сон прикрий, тяжкий, неспокійний, втомляючий, в котрому всьо здаєсь на ново відживати і набирати сили, однак за першим, слабим подувом споминів розвиваєсь — бо то тільки сон — мара...

Евген Мандичевский.

прийшла черга на В. Скупар, що гадав дармо забавити ся, почервонів як бурак, вложив пальці до одної кишені камізелки, відтак до другої і квінци вищидив: А то припадок! Не маю при собі ні сантима, ласкава пані! — То може дасьте нам на наш шпиталик банковий переказ? — Не маю кредиту в ніякім банку. — То може картку, аби льокай зголосив ся до вас? — Ба, коли не маю оловця. — Як, не маєте нічого? Але-ж то дуже добре зложило ся. Ми як-раз збираємо на бідних, возміть же то все, що на таці. — І взявши від стоячого льокай тацу, подала їй завстядженому мільйонерови.

— **Вибух Везувія.** Від недавна, як звісно, викидає Везувій великі маси розпаленої лави. Части дороги, що веде з вершка гори від обсерваторії до долишньої стації, вже цілком засипана, лави грозить самій обсерваторії і спливає трома струями на діл. Стверджено, що теперішній вибух Везувія дуже подібний до вибуху з р. 1872. Але тепер вулкан виглядає цілком інакше, як тоді. Наоколо головного кратеру по-встало 7 нових кратерів. Помимо так великої небезпеки і утрудженої дороги виливом лави і викидом великої скількості каміня, много подорожних удає ся що вечера на Везувій, щоби придивити ся зблизька грізному але гарному явищу. Декотрі підходять аж до самого головного кратеру, що викидає безустанно каміня і хмари попелу.

— **Кара в Хінах.** Велика кара в Хінах є на тих, що лакомять ся на чуже добро. Таку людину випроводжують на площу перед в'язницею; кат відтинає йому ліву руку, а праву вмуровують в стіну в'язниці. Потім лишают злочдіна на жир псам і птахам. Над головою уміщують напис: «Така кара жде кожного кишеневого злочдія».

— **Убийство брата.** В селі Пилях, пов. жовківського, лучила ся сумна пригода. Кирило Кулеша, вийт, громадський писар, дяк і член ради повітової, посперечав ся з своїм братом Артимом о маєток і в присутності гніву застрелив его. Опісля утік до ліса, куди велід за ним удала ся жандармерія. Але Кулеша утік аж до Львова, де в однім з перворядних готелів намірив відобрати собі житє. В хвили, коли засідав до писання посліднього листу, зловила его тутешня поліція. Найдено при ній револьвер з одним вистріленим а чотирма невістріленими патронами. Очевидно один з набойів Колеша прилягодив для себе.

— **Чума і блохи.** В часописи Annales de l'Institut Pasteur появила ся розправа д-ра Сімонда о способах і дорогах, якими ширить ся чума. Отже після погляду ученого дослідника, найбільшими бодай союзниками чуми в нищенні людського роду є — щурі і блохи. Щурі люблять переносити ся з місця на місце, а стикаючи ся в різних цілях з трупами людей померших на «морове повітря», переносять заразки на власнім тілі з місця на місце. На людий переносить чуму із щурів їх власні блохи. Се галапасне сотворінє, на яким-небудь зьвіряти оно не жило-б, кров людську волить над всяку иншу. А стверджено вже, що внутренности блох, взятих із зачумлених щурів, містять в собі мікроби чуми, виссані з кровю щура. Інші щурі, здорові, коли їм застрикнути воду, в котрій розтерто такі блохи, заразили ся чумою. Річ проста, що і блоха, перебуваючи на зачумленім чоловіці, переносить его страшну заразу. Хто знає, чи є розповсюджені галапасники не починають ся до розширення дифтерії, шкарлатини і інших заразливих недуг.

— **Огні.** В Гаях (Ходорівка) згорів до тла фільварок родини Погорецьких разом зі всіми припасами збіжжя. Шкода виносить до 40.000 зр.

— **Статистика нужди.** Парискі часописи записували перед 50 роками шість до вісім случайів голодової смерті в Парижі в протягу одного року. З бігом часу то число побільшувало ся, так, що сего року дійшло до висоти 350. Отже в столиці Франції майже що дня умирає один чоловік з нужди і недостатку. Один філософ твердить, що самоубийча смерть не стане ся ніколи епідемічною; тимчасом статистика у всіх цивілізованих краях виказує цілком противно, бо самоубийства множать ся що року в страшний спосіб. В Англії, Німеччині, Італії, Франції і в Австрії в протягу послідних 20 літ число самоубийств потроїло ся. Лиш Голяндія і Норвегія становлять під тим взглядом виїмку.

— **Міжнародна конференція** в справі обдуманя средств против анархістів відбуде ся в Римі в палаті Орсініх. Делегатів прибуваючих на конгрес буде стеречи з'організована спеціальна служба поліційна. Надзир будуть мати делегати від хвилі вступлення на італійську землю. Особлившу бачність буде звертати поліція на поїзди, котрими прибувати муть делегати до Риму. Все то діє ся з обави перед евентуальними замахами із стороны анархістів. Проводити буде на конференції Каневаро. Деякі держави зголосили вже окремі внесення.

— **Оригінальне поданє.** По відїзді цїсаря Вільгельма з Константинополя, султан повертав до Стерамкіюску. Вздвож цілої дороги стояли ряди війська і ряди жандармерії. Помимо сего яко-

мусь чоловікови удало ся так близько підійти до поїзду султана, що міг кинути ему під ноги великий звій полотна. Поїзд опинив ся. Товариш султана князь Абдель-Кадер встав з місця і кликнув до сторожі: «Мого вітця хотять замордувати!» Тоді один з ад'ютантів підняв клунок з воза. Почали розвивати звої полотна, а з поміж них показало ся кількамисячне дитя. Небавом явив ся в поліції сам виновник «замаху» і заявив, що є урядником, котрому від кількох місяців каса державна не виплачує пенсії. Его жде голодова смерть, а хотів би бодай дитину від неї уратувати. Довідав ся о тім сам султан і велів сейчас виплатити бїдакови пенсію з власних фондів, а его дитину зачислив до двору кн. Абдель-Кадера.

— **Смерть від чаду.** До одного готелю при ул. Казимирівській у Львові прийшов онодї вечером порядно убраний мужчина з якоюсь жєнщиною і велїли собі дати комнату. Коли на другий день рано вийшов кельнер до сеї комнаты, застав мужчину без житя а жєнщина лєдво давала слїди житя. В комнатї розносив ся сопух від чаду. Обоїх відставлено до шпиталю, де жєнщину надїють ся удержати при житю. З паперів, найдених при небіжчику, виходить, що звав ся Альфред Пітш і був шлюсарем в Станиславові.

— **Напад на лікаря.** В Росії, в Гарволіні, перед кількома днями, около години 7. вечером прийшов якийсь жид до військового лікаря д-ра Гавемана, котрий перебував там при військовім поборі. Жид просив лікаря, щоби поїхав до его хорої жінки в Пиляві, котра мучить ся від кількох днів. Дав лікареви 5 рублів, а більше мав дати по удїленю помочи. Доктор радо згодив ся і зараз поїхав. На бричці, крім візника і жиди, найшло ся ще двоє жидів. Коли були в половеї дорогі, в лісі, один з жидів хвativ лікаря за горло і почав кричати: «Віддай гроші, бо тебе убемо». Лікар віддав пулярес з 20 рублями. Опісля казали ему злізти з брички, а самі швидко відїхали в сторону Пиляви. Лікар вернув пішки до Гарволіна і дав знати поліції. Земєка сторожа поїхала сейчас до Пиляви і арештувала двоє жидів. Гроші відібрано в цілости.

— **Смерть в горах.** З гори Мена, недалеко Боден, упав якийсь Антін Мароккі, що спїшив ся домів. Тїло его найдено на дні пропасти поторощене. Нещасний полишив семеро дітий.

— **Що то є лєтерія?** Завзятим грачам в лєтерію хочемо пояснити математично вигляди при ставленю на лєтерію. В малій лєтерії є т. зв. екстракти, амба, терна, кватерна і квітерна; отже можна ставити або лиш на одно число, або на два, три, чотири і пять разом. Надїя виграня при тім така: Коли є 90 чисел, то очевидно, що за першим разом можна з урни витягнути лиш одно з них, отже лиш 90-ту частє зі всіх чисел. Коли би хтось закладав ся, що то число, на котре він ставить, вийде перше, то его надїя або его ризико є 1 супротив 90, або 90. частє, значить ся, на лєтерію припадає 89 чисел, а на граючого лиш одно; лєтерія в такім случаю повинна би граючому, коли він виграє, виплатити 90 разів тільки, кілько він поставив, н. пр. за 10 кр. 9 зр.; тимчасом у нас платять лиш 57 разів або 5 зр. 70 кр. Але при кождім тягненю витягають пять чисел одно за другим, отже коли хтось ставить лиш на одно число, все одно, котре з порядку вийде, чи перше, чи друге, чи третє, четвєрте або п'яте, то его надїя на виграну є більша бо з 90 чисел на пять тягнєнь по собі припадає лиш по 18 на кожде. Дятого ще найлєкше можна на малій лєтерії виграти, коли ставить ся на одно число в яким небудь порядку: надїя на вигранє або ризико є тогди 5 супротив 90 або одна 18 частє. Коли би хтось поставив на одно число, все одно котре з пятьох, що мають бути витягнені, н. пр. 10 кр., то лєтерія повинна би заплатити ему 18 разів більше, значить ся 1 зр. 80 кр. Тимчасом у нас платять лиш 14 більше, або о 40 кр. (40 зр.) менше як би по справедливості повинно бути. Менша вже є надїя виграти амбо (труднійше трафити два числа разом.) Деятьдесят чисел дає 4005 амб, а з тих очевидно можна лиш одно трафити, отже тут надїя на вигранє або ризико єсть як 1 до 4005, то значить, що для лєтерії лишає ся 4004 амб а для граючого лиш 1 амбо. Ще труднійше виграти терно, бо 90 чисел дають 117480 терн. В сїм случаю припадає на граючого 1 терно а на лєтерію 117479. Але що ще гірше: замість щоби лєтерія вигравшому заплатила після того 117480 разів тільки, кілько він поставив, (отже за 10 кр. 11748 зр.) то она платить лиш 480 зр. О виграню кватерна або квітерна нема вже й бесїди; 90 чисел дає 2,555.190 кватерн а 439.492.960 квітерн.

— **Коритовский зловлений.** В середу арештовано в Будапешті звїсного обманщика Коритовського, котрий недавно утік із станиславівської в'язниці.

— **Померли:** о. Ізидор Лукасевич, парох Рибна, деканата косівського, дня 13-го падоли-

ста в 57-ім році житя а в 31-ім сьвященства; — Юрій Ковалець, управитель народної школи в Коломиї на Винцентівці, дня 9-го с. м. в 56. році житя.

ВІСТИ ЕКОНОМІЧНІ І СТАТИСТИЧНІ.

Рахунок Товариства взаїмного кредиту «Дністер» у Львові, стоваришеня зарєєстрованого з обмеженою порукою за місяць жовтень 1898.

I. Стан довжний:

1. Удїли членів	52.125 кор. 99 сот
2. Фонд резервовий	3.337 " 30 "
3. Спеціальна резерва	318 " 47 "
4. Вкладки:	
а) стан на початку жовтня	375.158 к. 90 с.
б) вложено в жовтні	25.987 " 97 "
в) винято в жовтні	17.788 " 85 "
позістає з кінцем жовтня	383.358 " 02 "
5. Сальдо процентів (побраних)	19.559 " 92 "
6. Дивіденда за рік 1897 не піднята	675 " 83 "
7. Кошта спору	170 " 68 "
8. На рахунок біжучім	170 " — "
9. На рахунок удїлів для «Краєвого Союзу кредитового»	1.449 " 30 "
Сума	461.165 кор. 51 сот.

II. Стан чинний:

1. Цінні папери фонду резервового	3.197 " — "
2) Позички удїлені:	
а) стан на початку місяця	430.851 к. 11 с.
б) удїлено в жовтні	19.927 к. — с.
в) сплачено в жовтні	25.514 к. 12 с.
Стан з кінцем жовтня	425.263 кор. 99 сот
3. Готівка в касі з 31. жовтня	7.873 " 05 "
4. Льокації:	
а) в щадниці поштової (оборот чековий)	8.681 " 92 "
б) в цінних паперах	400 " — "
в) в інших інституціях кредитових	12.600 " 82 "
5. Сальдо коштів адміністрації	3.148 " 73 "
Сума	461.165 кор. 51 сот.

Членів прибуло 23, убуло 2, отже разом з кінцем місяця жовтня 1898 було членів 1291 з декларованими удїлами 1330 в сумі 66.500 кор

Стопа процентова від вкладок $4\frac{1}{2}\%$, від позичок удїлюваних з додатком на кошта адміністрації $6\frac{1}{2}\%$.

Львів, дня 31. жовтня 1898.

Товариство взаїмного кредиту «Дністер».

Телеграми.

Відень, 17. падолиста. За гру в покера за-суджено тут обвинених грачів на гривну по 30 зр. Чужосторонця Гофмана видалено за се з границь держави.

Відень, 17. падолиста. Поліція відкрила в арештованім фальшивнику 10-фунтових банкнотів англійського Банку Жані Року тамтогорічного фальшивника тих самих грошей в Румунії Миколая Бастгена.

Прага, 17. падолиста. Нар. Listy доносять, що нові австрійські банкноти мають бути рожевої краски, а їх виконанє повірене визначним артистам. На банкнотах будуть уміщені написи в мовах всіх австрійських народів: в ческій, польській, італійській, словінській, хорвацкій, румунській, рускій і сербській.

Париж, 17. падолиста. Іспанські члени комісії мира доручили американським комісарям меморіал, в котрім підтримують рішучо і в цілій основі свої жаданя що-до утриманя зверхних прав над Філіпінами.

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:45	7:40	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави		6:00	8:45	до Підволочиск, Бродів з головн. двірця	
7:50	8:05	" Янова		6:05	8:50	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)	
7:55	8:15	" Тернополя і Бродів на дворець Підзамче,		6:15	9:15	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча	
8:05	8:35	" Сокала і Рави рускої		8:35	9:35	" Кракова (Відня, Берліна)	
8:15	9:05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия			9:53	" Янова	
9:05	10:35	" Тернополя і Бродів на дворець головний,			10:55	" Кракова (Відня, Варшави)	
10:35	10:45	" Кракова (Відня, Варшави, Пешту)				" Скольного, Калуша, Борислава, Хирова	
10:45	1:01	" Іцкан, Сучави				" Підволочиск, Бродів з дв. головного	
1:30	1:40	" Ярослав, Любачева				" з дв. Підзамче	
1:50	2:15	" Янова				" Белзця, Рави рускої, Сокала	
2:30	5:00	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)				" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави	
	5:25	" Скольного, Стрия, Калуша, Хирова				" Підволочиск, Кієва з дв. головного	
	5:40	" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави				" з дв. Підзамче	
	5:55	" Підволочиск (Кієва, Одеси) на дв. Підз.				" Іцкан (Ясс, Букарешту)	
		" на дв. гол.				" Кракова (Відня, Вороцлава, Берліна),	
		" Козови, Бродів на дв. Підз.				" Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Ря-	
		" на дв. гол.				" шів, Хабівки чер. Рашів або Тарнів.	
		" Іцкан, Сучави				" Стрия, Скольного тільки від 1/3 до 30/9	
		" Сокала, Белзця і Любачева				" Ярослава, Самбора через Перемишль	
Ніч				Ніч			
3:04	3:30	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.		4:10	5:20	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)	
5:10	6:10	" на дв. головний		5:20	6:30	" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
8:45	9:10	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		6:30	6:40	" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави	
9:39	9:45	" Кракова (Відня) Самбора на Перемишль		6:40	6:55	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	
9:55	10:30	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		6:55	7:00	" Тернополя з двірця головного	
	12:15	" Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль		7:00	7:10	" Лавочного (Мункача, Пешту)	
		" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче		7:10	7:15	" Сокала, Рави рускої	
		" Іцкан, (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)		7:15	7:44	" Тернополя з двірця Підзамче	
		" Підволочиск, Бродів на дв. головний		7:44	10:05	" Янова	
		" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава		10:05	11:00	" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави	
		" Стрия, Калуша, Борислава.		10:40	11:27	" Кракова (Відня, Варшави, Берліна)	
						" Підволочиск, Бродів з дв. головного	
						" з дв. Підзамче	

ЗАМІТКА: Пору нічка числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європей-ського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперяль) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого род і розклади їзди.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

переніс

КОНТОРУ ВИМІНИ

Відділ депозитовий

котрих бюра містили ся до тепер в мезанині власного будинку до льокалю фронтового в партері.

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до пере-ховання папери вартісні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річ-но, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужит-ку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє май-но або важні документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотечний як найдодатливіш зарадження. Приписи дотично того рода depo-зитів одержати можна безплатно у від-ділі депозитовий.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

впрост в фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місеце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5-кіл. посилках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко. ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 76—?

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдення!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ

обуви мужескої, дамської і для дітей

у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсім Вл. Публику, що ви-рабляє ОБУВУ НЕПРОМАКАЮЧЕ власного винайде-ня, з всякого рода шкір, як: Обуву мужеске і дамске, також чоботи з холявами тревалі, над-мірно легкі і по цінах дуже приступних. — Також приймає до відновлення і направи Кальшів і Плащів кавчукові, всякі гумові приряди як також зельо-вання обуви кавчуком. — Всякі замісцеві замовлення виконує в можливо як найкоротшим часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві взгляди, і поручаю-чись на дальше, остаю з глибоким поважанем

Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальшів і плащів кавчукових.

Зміна льокалю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенесла ся з уллиці Трибунальської ч. 1. на ул. Лукасінського ч. 4. (пло-ща Каструм), філія ул. Театральна 16.

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і виписувальня

заосмотрена в всілякі знаряди по-чавши від найбогатших до найскром-нійших. Цілі урядження для покоїв до спання, саловнів, їдалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також залізні і гнуті, зеркала і т. д.

Ціни низькі і сталі.

З поважанем

В. Кавфман,

46—62 ул. Лукасінського ч. 1

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Зибликевича ч. 18, Львів.

У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завжди бажає позбутися слабости легких, або горла, хотайби най-упірайшої, або астми, навіть дуже за-вненої і на позір невилічимої, сей нехай не гербату для хронічно хорих на легки і горло А. Wolffsky-ого. Тисячні подяки дають гваранцію великої уздоровлюючої сили тої гербати. Пакет на два дни 75 кр. Брошура (описане ужити) задармо. Прав-дива лише у

А. Wolffsky-ого, Berlin, Nr. 37.

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ Емілії Соколовської

у Львові, Ринок ч. 29., І. п. приймає ласкаві замовлення і виконує їх густо-вно і по приступних цінах. НАУКУ КРОЮ уділяє в особинх годинах. Замісцеві панночки приймає на помешканє